

have ført til økonomisk Ligeberettigelse, og jeg tror, at mange med mig have set fejl i dette Spørgsmaal. Men blader man saa blot et Blad om i hans første Tale, hvad siger saa det ærede Medlem om Bestyrelsen? Han siger, at selvfølgelig kan der gennem Bestyrelsen laves de største Uretfærdigheder og Urimeligheder. Naar han gør den Indrømmelse, er det jo egentlig et Forsvar for Frihandelen. Jeg skal ikke gaa i Rette med ham derfor, men kun notere, hvad han har sagt, altsaa notere, hvorledes han har bedømt Mindretallets Arbejde, idet han siger, at i alle Forsøg paa at skaffe økonomisk Ligeberettigelse have vi i Mindretallet været „Dydens Prædikanter, men Lastens Udøvere“. Det maa staa for det ærede Medlems Regning. Jeg skal ikke gøre Gengæld, men naar man nu ser paa, hvor vidt han driver sine Bestyrelseteorier, siger han bl. a.: „Hvis Sproget og Arbejdernes Organisation ikke er Bestyrelse nok mod Indførelse af fremmed Arbejdskraft, vil jeg inderlig gerne være med til at lægge Hindringer i Vejen derfor.“ Det ærede Medlem vil ikke alene beskytte Producenterne, beskytte Varerne, men han vil ogsaa være med til at lægge Bestyrelse paa selve Arbejdskraften. Naar det ærede Medlem vel nærmest tænker paa selve Arbejderne, maa han vide, at han herved fraviger sine Teorier med Indførelse af en Slags ny Bestyrelse, idet det vel ikke er Meningen, at det skal være lige for alle, for saa skulde det vel ogsaa være saaledes, at Arbejdsgiverne skulde have Ret til at fordrø, at man paa den ene eller anden Maade skulde vedtage en Bestyrelse over for Indførelse af fremmede, som vilde konkurrere med dem. Det er at drive Bestyrelseteorien langt, men Lighedsprincipet deri bliver borte. Og tænker han den Tanke videre, at man skulde forbyde Indførelse af fremmed Arbejdskraft, tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem for Røge (Alberti) havde Ret, naar han sagde, at hvis det ærede Medlems Forslag skulde gennemsøres i det virkelige Liv, vilde Haarene rejse sig paa hans Hoved. Det ærede Medlem er ikke kommet frem med noget bestemt, men hvad hans Mening var, fremgik af Traaden i hans sidste Tale og nogle Udtalelser, han fremkom med atter og atter, nemlig dette: Det er mig om at gøre, at Landbruget faar noget, Maaden er mig lige-gyldig, blot de faa noget, saa er Maaden lige-gyldig. Deri er jeg aldeles uenig med det ærede Medlem; for jeg kan ikke tænke mig, at man burde vedtage Bestemmelser paa den ene eller den anden Maade om, at der skulde tilflyde Landbruget noget, som var en Uretfærdighed mod det øvrige Samfund,

navnlig mod de mindre bemidlede Samfundsklasser, og det ærede Medlem pegede saaledes paa, at man skulde „støtte dem, der skulde konkurrere paa det udenlandske Marked med en Eksportpræmie eller paa anden effektiv Maade som andre ved Indførelse-told.“ Jeg skal kun gøre den Bemærkning om Eksportpræmien, at hvis den skal gøre sin Virkning paa de Produkter, man skal konkurrere med paa det udenlandske Marked, og der tænkes her vel nærmest paa Landbrugets Produkter, bør den ikke indføres og kan ikke med nogen Rimelighed gennemføres, undtagen man ogsaa faar en industriel Told. Hvad vilde nemlig ellers Følgen blive? Den vilde blive, at de Varer, man skulde konkurrere med paa det udenlandske Marked, kunne de udenlandske Producenter indføre uden Bestyrelse, og saaledes vilde det ikke være noget Børn for at opnaa højere Priser i Indlandet.

Jeg forlader saa det ærede Medlem og agter ikke at komme videre ind paa hans Teorier eller Udvikling. Jeg skal fremkomme med nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne, og jeg maa da først sige, at Mindretallet har uden ensidig Fastholden ved Principperne stræbt at naa henimod det Maal, Venstre altid har sat sig for Gennemførelsen af en Toldreform. At man saa vidt som muligt har stræbt at naa henimod det Maal, Venstre har sat sig, er man sig selv bevidst, men man har ikke kunnet vinde helt frem. Hvad er der da det Maal, Venstre har sat sig? For det første: Ophævelse af Tolden paa Kaa- og Hjælpestoffer, for det andet: Ophævelse eller Redskættelse af Tolden paa Livsfornødenheder, for det tredje: Omlægning af Tolden saaledes, at den kommer til at hvile mere paa de velstillede Samfundsklasser end paa de mindre velstillede, og for det fjerde: en saa stor Redskættelse af Bestyrelsen, som Industrien og de paagældende Erhverv kunne taale. Det er det Maal, som Venstre har sat sig, og det er det Maal, Mindretallet har stræbt henimod. Angaaende Ophævelsen af Tolden paa Kaa- og Hjælpestoffer og Redskættelsen af Tolden paa Livsfornødenheder fremsførte jeg i mit første Foredrag, at dette androg et Beløb af over 2½ Mill. Kr., som Kommissionen er bleven enig om. Det vil jo med andre Ord sige, at Bertallet og Mindretallet ere blevene enige derom. Ligeaa har man søgt at anlægge Tolden saaledes, at man har taget Tolden bort eller nedsat den paa almindelige Livsfornødenheder og Brugsgenstande og lagt den over paa Luksusartikler, og man har — det siger jeg imod, hvad der er blevet fremsført fra